

องค์ประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐานของนักศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
Factors Involved in Students' Learning Achievement in Core
Courses of School of Fine and Applied Arts, Bangkok University.

เรื่องรอง จริญญาพงษ์ศักดิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ที่มีจุดมุ่งหมายที่จะหาองค์ประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 128 คน โดยศึกษาในเรื่ององค์ประกอบด้านข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา (Students Primary data) องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive) ประสิทธิภาพด้านการเรียน (Efficiency of Learning) และคุณสมบัติของการสอน (Quality of Teaching) ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บรวบรวมจากการแจกแบบสอบถามให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2545 จำนวน 128 คน และข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ คะแนนรายวิชาพื้นฐานจำนวน 8 รายวิชา เกรด และข้อมูลเกรดของนักศึกษาก่อนเข้ามาศึกษาต่อในคณะศิลปกรรมศาสตร์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ค่าต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระด้วยสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) องค์ประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพื้นฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยการวิเคราะห์ทั้งหมดใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows version 10

จากการวิจัยได้แบ่งตัวแปรอิสระจำนวน 10 ตัวแบ่งออกได้เป็น 4 หมวดหมู่ คือ องค์ประกอบข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ องค์ประกอบด้านความรู้ (พื้นฐานความรู้เดิม) ได้แก่ สาขาวิชา เกรดก่อนเข้าศึกษา ซึ่งเป็นเกรดที่นักศึกษานำผลการเรียนนั้นมาสมัครสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยกรุงเทพ องค์ประกอบด้านประสิทธิภาพด้านการเรียน ได้แก่ การวางแผนการเรียน การควบคุมพฤติกรรม ทักษะคิดต่อวิชาชีพ องค์ประกอบด้านคุณสมบัติของการสอน ได้แก่ คุณภาพการสอน เทคนิคการสอน การสื่อสารและการถ่ายทอด สำหรับตัวแปรตามที่ใช้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา 8 วิชา มีรายวิชาดังต่อไปนี้ วิชาวาดเส้น 1 วิชาวาดเส้น 2 วิชาการออกแบบสองมิติ วิชาการออกแบบสามมิติ วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 2 วิชาทฤษฎีสี และวิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อศิลปะและการออกแบบ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาต่างๆมีผลดังนี้ ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาวาดเส้น 1 ได้แก่ เกรดก่อนเข้าศึกษา ไม่มีตัวแปรอิสระใดเลยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาวาดเส้น 2 ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการออกแบบสองมิติ ได้แก่ เกรดก่อนเข้าศึกษา ไม่มีตัวแปรใดเลยที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาการออกแบบสามมิติ ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 ได้แก่ เพศ อายุ เกรดก่อนเข้าศึกษา การวางแผนการเรียน การสื่อสารและการถ่ายทอดตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชา ประวัติศาสตร์ศิลปะ 2 ได้แก่ เพศ และอายุ ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาทฤษฎีสี ได้แก่ เพศ และเกรดก่อนเข้าศึกษา ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อศิลปะและการออกแบบ ได้แก่ การวางแผนการเรียน

ABSTRACT

The purpose of this research was to study factors that affected the achievement of core course learning of School of Fine and Applied Arts, Bangkok University students in the 2002 academic year. The subjects of this study consisted of 128 first year undergraduate students of School of Fine and Applied Arts, Bangkok University. The examined variables of this study consist of Cognitive, Efficiency of Learning and Quality of Teaching. The study was divided into two parts: the primary data, in the form of the questionnaires used as the research instrument; the secondary data, in the form of raw scores of 8 courses from the data department division. The descriptive of the statistics was an analysis by frequency, percentage, minimum, maximum and mean. The subjects and the core courses were analyzed using the Pearson's Product Moment Correlation. Data were analyzed using the Multiple Regressions by the SPSS for Window version 10.0.

After the first semester, there was a significant difference of achievement at the .05 level among students. In the first semester of the core courses as stated: FA101 Drawing 1 on school grade, FA103 Two Dimensional Design on school grade, FA105 History of Arts 1 on sex, age, school grade, planning and communication, and FA107 Color Theory on school grade and sex. After the second semester, there was no significant difference at the .05 level among students on FA102 Drawing 2 and FA104 Three Dimensional Design. And there was a significant difference at the .05 level among students in FA106 History of Arts 2 on sex and age. In the FA108 Basic Visual Computing, there was a significant difference at the .05 level among students on planning.

The most influential factors to the achievement in all courses are school grade, age, sex, planning and communication respectively.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชาศิลปะเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีนักศึกษานานาชาติจะเรียนรู้เพื่อนำไปประกอบอาชีพ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นที่นักศึกษาเป็นสำคัญ การหาองค์ประกอบที่มีผลต่อนักศึกษาที่ศึกษาทางศิลปะก็เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในการศึกษาองค์ประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิชาพื้นฐานของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้แบ่งองค์ประกอบที่สนใจศึกษาออกเป็น 4 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา (Students Primary data) องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive) ประสิทธิภาพด้านการเรียน (Efficiency of Learning) และคุณภาพของการสอน (Quality of Teaching)

จากประสบการณ์ของการเป็นอาจารย์ประจำและสอนในวิชาพื้นฐาน ผู้วิจัยพบว่า การเรียนวิชาพื้นฐานเป็นส่วนสำคัญในการเรียนคณะศิลปกรรมศาสตร์ และพบว่าถ้านักศึกษาได้ตั้งใจเรียนรู้ศึกษาวิชาพื้นฐานและสามารถผ่านเข้าไปเรียนในชั้นปีที่ 2 ด้วยผลการเรียนที่ดีแล้ว นักศึกษาจะสามารถเรียนได้จนจบหลักสูตร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญต่อการเรียนในชั้นปีที่ 1 ตามหลักสูตรของคณะศิลปกรรมศาสตร์ในชั้นปีที่ 1 เป็นการเรียนวิชาพื้นฐานเพื่อปรับความรู้ให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้เรียนรู้และเข้าใจพื้นฐานเบื้องต้นในด้านการออกแบบและศิลปะทั้งในด้าน

หลักทฤษฎีและแนวทางการปฏิบัติ การใช้เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ และปรับพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในการคิดสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อเป็นโครงสร้างในการศึกษาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ ดังนั้น ในหลักสูตรจึงให้นักศึกษาทุกภาควิชาเรียนเหมือนกันในปีแรก

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาวิจัยทางด้านองค์ประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนศิลปะของนักศึกษาชั้นปี 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยศึกษาใน 4 เรื่อง ได้แก่ องค์ประกอบด้านข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา (Students Primary data) องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive) ประสิทธิภาพด้านการเรียน (Efficiency of Learning) และคุณภาพของการสอน (Quality of Teaching) ได้จัดการดำเนินการเก็บข้อมูลเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลปฐมภูมิ และทุติยภูมิ โดยข้อมูลปฐมภูมิเก็บรวบรวมจากการแจกแบบสอบถามให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2545 จำนวน 128 คน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิชาพื้นฐานของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยแบ่งองค์ประกอบที่สนใจศึกษา

ออกเป็น 4 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา (Students Primary data) องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive) ประสิทธิภาพด้านการเรียน (Efficiency of

Learning) และคุณสมบัติของการสอน (Quality of Teaching) และมีกรอบแนวคิด ดังนี้

กรอบแนวคิด

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาต่างๆ มีผลดังนี้ รายวิชาวาดเส้น 1 องค์ประกอบที่มีผลต่อผลการเรียน คือ เกรดก่อนเข้าศึกษารายวิชาการออกแบบสองมิติ องค์ประกอบที่มีผลต่อผลการเรียน คือ เกรดก่อนเข้าศึกษา รายวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 องค์ประกอบที่มีผลต่อผลการเรียน คือ เพศ อายุ เกรดก่อนเข้าศึกษา การวางแผนการเรียน การสื่อสารและถ่ายทอดรายวิชาทฤษฎีสี องค์ประกอบที่มีผลต่อผลการเรียน คือ เกรดก่อนเข้าศึกษา และเพศ รายวิชาวาดเส้น 2 และรายวิชาการออกแบบสามมิติ ไม่มีองค์ประกอบใดที่มีผลต่อผลการเรียน รายวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 2 องค์ประกอบที่มีผลต่อผลการเรียน คือ เกรดก่อนเข้าศึกษา และอายุ รายวิชาวิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อศิลปะและการออกแบบ องค์ประกอบที่มีผลต่อผลการเรียน คือ การวางแผนการเรียนสำหรับองค์ประกอบ

ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิชาพื้นฐานของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดไปจนถึงน้อยสุด คือ เกรดก่อนเข้าศึกษา อายุ เพศ การวางแผนการเรียน และ “การสื่อสารและการถ่ายทอด” ตามลำดับ

ระบบการศึกษา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพใช้ระบบหน่วยกิตในการจัดรายวิชาในหลักสูตรการศึกษา และในปีการศึกษาเปิดสอน 2 ภาคการศึกษาและภาคฤดูร้อน ระดับปริญญาตรีมีจำนวนหน่วยกิตรวม 143 หน่วยกิต

ในปี 2545 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพเปิดสอนหลักสูตรศิลปบัณฑิต (Bachelor of Fine and Applied Arts) ใน 3 ภาควิชาด้วยกัน คือ ภาควิชาการออกแบบ

แบบตกแต่งภายใน ภาควิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ และ ภาควิชาทัศนศิลป์ โดยทุกภาควิชาใช้โครงสร้างหลักสูตรชุดเดียวกัน นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์จะต้องเรียน

วิชาในหมวดต่างๆ รวมแล้วไม่ต่ำกว่า 143 หน่วยกิต โดยแบ่งออกเป็น

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (General Education)	30	หน่วยกิต (ร้อยละ20.98)
หมวดวิชาชีพ (Professional Education)		
- วิชาแกน หรือวิชาพื้นฐาน(Core Courses)	24	หน่วยกิต
- วิชาเอก-บังคับ (Major Requirements)	74	หน่วยกิต
- วิชาเอก-เลือก (Major Electives)	9	หน่วยกิต
หมวดวิชาชีพ (Professional Education)	107	หน่วยกิต (ร้อยละ74.83)
หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Elective)	6	หน่วยกิต (ร้อยละ4.19)
รวม	143	หน่วยกิต (ร้อยละ100)

การรับนักศึกษา

นักศึกษาที่ได้เข้ามาเรียนในคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำเป็นต้องมีความรู้ 2 ส่วน คือ ความรู้ความถนัดทางศิลปะและความรู้ด้านวิชาการ ในด้านความรู้ความถนัดทางศิลปะ จำเป็นต้องสอบผ่านวิชาเฉพาะความถนัดทางศิลปะ ที่แสดงถึงองค์ความรู้ ทักษะในด้านการวาดเส้นและการออกแบบ ไม่ว่าจะโดยสอบผ่านระบบยื่นผลคะแนนเอนทรานซ์ หรือการสมัครสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยระบบการคัดเลือกถือว่านักศึกษาที่ได้ผ่านขั้นตอนการฝึกฝนมีความรู้ความสามารถที่จะเรียนในคณะศิลปกรรมศาสตร์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาของกลุ่มประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐานของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ประชากรของการวิจัย คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2545 จำนวน 128 คน และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ประชากรทั้งหมด ส่วนตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของรายวิชาพื้นฐาน รวมทั้งสิ้น 8 วิชา โดยแยกเป็นรายวิชา คือ วิชาวาดเส้น 1 วิชาวาดเส้น 2 วิชาการออกแบบ 2 มิติ วิชาการออกแบบ

แบบ 3 มิติ วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 2 วิชาทฤษฎีสี วิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อศิลปะ และการออกแบบ โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดเป็นคะแนนสอบเมื่อสิ้นภาคการศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ตัวแปรต้นในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรที่อยู่ในองค์ประกอบ 4 ด้าน มี 10 ตัวแปร คือ เพศ อายุ สาขาวิชา เกรดก่อนเข้าศึกษา การวางแผนการเรียน การควบคุมพฤติกรรม ทัศนคติต่อวิชาชีพ คุณภาพการสอน เทคนิคการสอน และ “การสื่อสารและการถ่ายทอด”

วิธีการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 128 คน การเก็บข้อมูลแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ แบ่งออกได้เป็น 3 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไปและความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนของนักศึกษาและความคิดเห็นที่นักศึกษามีต่อการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน ข้อมูลอีกส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ คะแนนรายวิชาพื้นฐานจำนวน 8 รายวิชา เพื่อวัดผลเกรดในแต่ละวิชา และข้อมูลผลการเรียนของนักศึกษาก่อนเข้ามาศึกษาต่อในคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยเก็บรวบรวมจากฝ่ายทะเบียน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติต่างๆ ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ
2. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษาด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระด้วยสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)
4. วิเคราะห์องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพื้นฐานเมื่อสิ้นภาคการศึกษาด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยโดยสรุปตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาพื้นฐาน
การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อสอบถามความเห็นจากนักศึกษาจำนวน 128 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2545
1.1 ผลการวิเคราะห์ด้านประชากรศาสตร์ของนักศึกษา
ผลการวิเคราะห์ด้านประชากรศาสตร์ของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 62.5 นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.7
1.2 ผลการวิเคราะห์ด้านภูมิหลังของนักศึกษา
นักศึกษามีค่าใช้จ่ายต่อเดือนสำหรับการเรียนในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มากกว่า 5,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.4 นักศึกษาที่เข้ามาเรียนในคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่มาจากหลากหลายสาขา เช่น สายศิลป์ สายศิลป์คำนวณ อาชีวศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน เป็นต้น โดยคิดเป็นร้อยละ 84.3 และที่เหลือเป็นสายวิทยาศาสตร์ ในด้านผลการเรียนของนักศึกษาก่อนเข้ามาเรียน นักศึกษาส่วนมากจะมีเกรดเฉลี่ยก่อนเข้ามาศึกษาอยู่ระหว่าง 2.01 - 2.50 คิดเป็นร้อยละ 45.7

1.3 ผลการวิเคราะห์ด้านทัศนคติต่อการเรียนในคณะศิลปกรรมศาสตร์

นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ที่ตอบแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 สาขา คือ สาขาออกแบบตกแต่งภายใน สาขาออกแบบนิเทศศิลป์ และสาขาทัศนศิลป์ นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์ ร้อยละ 48.4 และเหตุผลที่เลือกเรียนคณะศิลปกรรมศาสตร์ เป็นเพราะความตั้งใจของตนเองร้อยละ 53.5 เมื่อถามถึงการวางแผนภายหลังจากเรียนจบจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีนักศึกษามากที่วางแผนในการเรียนต่อหลังระดับปริญญาตรี

1.4 ผลการวิเคราะห์ด้านทัศนคติต่อการเรียนวิชาพื้นฐาน

นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาพื้นฐานในวิชาการออกแบบสองมิติ วิชาวาดเส้น โดยคิดว่า 2 วิชาที่มีความสำคัญที่สุดในวิชาการออกแบบสามมิติ นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าวิชาการออกแบบสามมิติ มีความสำคัญมาก สำหรับวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าวิชาประวัติศาสตร์มีความสำคัญน้อยที่สุด

1.5 ผลการวิเคราะห์ภูมิหลังด้านครอบครัวของนักศึกษา

ภูมิหลังด้านครอบครัวของนักศึกษาในด้านรายได้ต่อเดือนของครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ในช่วงระหว่าง 15,000-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37 เมื่อถามถึงระดับการศึกษาของบิดานักศึกษา พบว่า มีระดับการศึกษาของบิดาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 42.1 และอาชีพของบิดาของนักศึกษารวมประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 51.2 ในส่วนของข้อมูลระดับการศึกษาของมารดาของนักศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาของมารดาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 48.8 ในด้านการงานอาชีพของมารดาของนักศึกษา ประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 43.3

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา

2.1 การแสดงผลคะแนนสอบในรายวิชาพื้นฐาน 8 วิชา

ตารางที่ 1: ผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิชาพื้นฐาน

ตัวแปร	MIN	MAX	MEAN	SD
วิชาวาดเส้น 1 (FA101)	41.00	90.00	70.13	9.52
วิชาการออกแบบ 2 มิติ (FA103)	5.00	97.00	74.21	11.26
วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 (FA105)	34.00	80.00	54.63	9.86
วิชาทฤษฎีสี (FA107)	48.00	91.00	73.90	8.70
วิชาวาดเส้น 2 (FA102)	3.00	98.00	75.62	12.38
วิชาการออกแบบ 3 มิติ (FA104)	51.00	92.00	75.68	8.71
วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 2 (FA106)	7.00	80.00	55.41	12.43
วิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์ ๑ (FA108)	26.00	96.00	71.88	13.22

จากตารางที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพื้นฐานทั้ง 8 รายวิชา วัดผลเป็นคะแนนสอบ โดยมีคะแนนเต็มวิชาละ 100 คะแนน โดยมีคะแนนค่าต่ำสุดของแต่ละวิชาเรียงตามลำดับได้ดังนี้ วิชาวาดเส้น 2 วิชาการออกแบบ 2 มิติ วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 2 วิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อศิลปะและการออกแบบ วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 วิชาวาดเส้น 1 วิชาทฤษฎีสี วิชาการออกแบบ 3 มิติ โดยมีลำดับคะแนนดังนี้ 3.00 ,5.00, 7.00, 26.00, 34.00, 41.00, 48.00, 51.00 คะแนน และรายวิชาที่มีคะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ดังนี้ วิชาวาดเส้น 2 วิชาการออกแบบ 2 มิติ วิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อศิลปะและการออกแบบ วิชาการออกแบบ 3 มิติ วิชาทฤษฎีสี วิชาวาดเส้น 1 วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 2 โดยมีลำดับคะแนนดังนี้ 98.00, 97.00, 96.00, 92.00, 91.00, 90.00, 80.00,80.00 คะแนน รายวิชาการออกแบบสามมิตินี้มีค่า

เฉลี่ยของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 75.68 คะแนน ในขณะที่รายวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 54.63 คะแนน

นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนวิชาวาดเส้น 1 เท่ากับ 70.13 คะแนน มีค่าเฉลี่ยคะแนนวิชาการออกแบบ 2 มิติ เท่ากับ 74.21 คะแนน มีค่าเฉลี่ยคะแนนวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 เท่ากับ 54.63 คะแนน มีค่าเฉลี่ยคะแนนวิชาทฤษฎีสี เท่ากับ 73.90 คะแนน มีค่าเฉลี่ยคะแนนวิชาวาดเส้น 2 เท่ากับ 75.62 คะแนน มีค่าเฉลี่ยคะแนนวิชาการออกแบบ 3 มิติ เท่ากับ 75.68 คะแนน มีค่าเฉลี่ยคะแนนวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 2 เท่ากับ 55.41 คะแนน และในวิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อศิลปะและการออกแบบ มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 71.88 คะแนน

2.2 การแสดงผลด้านประสิทธิภาพด้านการเรียน และด้านคุณสมบัติของการสอน

ตารางที่ 2: ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานด้านประสิทธิภาพการเรียนและด้านคุณสมบัติของการสอน

ด้าน	ตัวแปร	Min.	Max.	Mean	SD.
ประสิทธิภาพด้านการเรียน	การวางแผนการเรียน (M_PLAN)	2.33	3.83	2.93	0.31
	การควบคุมพฤติกรรม (M_BEHAV)	2.25	3.83	3.06	0.31
	ทัศนคติต่อวิชาชีพ (M_ATT)	1.67	4.00	3.13	0.44
คุณสมบัติของการสอน	คุณภาพของผู้สอน (M_TEACH)	1.60	4.00	3.25	0.44
	เทคนิคการสอน (M_TECH)	1.00	4.00	3.11	0.50
	การสื่อสารและการถ่ายทอด (M_COMM)	2.25	4.00	3.05	0.42

จากตารางที่ 2 ในด้านประสิทธิภาพด้านการเรียนและด้านคุณสมบัติของการสอน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเรียน (M_PLAN) เท่ากับ 2.93 คะแนน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยการควบคุมพฤติกรรม (M_BEHAV) เท่ากับ 3.06 คะแนน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อวิชาชีพ (M_ATTITUDE) เท่ากับ 3.13 คะแนน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยคุณภาพของผู้สอน (M_TEACH) เท่ากับ 3.25 คะแนน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเทคนิคการสอน (M_TECH) เท่ากับ 3.11 คะแนน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยการสื่อสารและการถ่ายทอด (M_COMM) เท่ากับ 3.05 คะแนน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง

โดยมีเกณฑ์การให้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย 5 ระดับ ให้มีระยะห่างแต่ละช่วงเป็น 0.8

1.00 – 1.79 เป็นค่าเฉลี่ยระดับน้อยมาก

1.80 – 2.59 เป็นค่าเฉลี่ยระดับน้อย

2.60 – 3.39 เป็นค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง

3.40 – 4.19 เป็นค่าเฉลี่ยระดับสูง

4.20 – 5.00 เป็นค่าเฉลี่ยระดับสูงมาก

3. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพื้นฐาน

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรอิสระ 10 ตัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพื้นฐาน 8 รายวิชา ได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรดังนี้

M_PLAN	หมายถึง	การวางแผนการเรียน
M_BEHAV	หมายถึง	การควบคุมพฤติกรรม
M_ATTITUDE	หมายถึง	ทัศนคติต่อวิชาชีพ
M_TEACH	หมายถึง	คุณภาพของผู้สอน
M_TECH	หมายถึง	เทคนิคการสอน
M_COMM	หมายถึง	การสื่อสารและการถ่ายทอด
SEX	หมายถึง	เพศ

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพื้นฐาน ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 3: การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสาย 1

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	sig
CONSTANT	62.549	20.864		2.998	.003
เพศ	-2.325	1.888	-.118	-1.231	.221
แผนก ม.ปลาย	.374	2.613	.013	.143	.887
อายุ	-1.250	.796	-.140	-1.570	.120
เกรดก่อนเข้าศึกษา	7.853	2.088	.366	3.760	.000**
M_PLAN	-1.436	2.774	-.047	-.518	.606
M_BEHAV	2.722	6.600	.087	.412	.681
M_ATTITUDE	-.694	2.478	-.031	-.280	.780
M_TEACH	.144	2.070	.007	.069	.945
M_TECH	-.338	2.685	-.018	-.126	.900
M_COMM	4.933	3.827	.214	1.289	.200
R	.475				
R ²	.225				
ADJUSTED R ²	.149				
F	2.968				

จากผลการวิจัยพบว่า เกรดก่อนเข้าศึกษา เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวดเส้น 1 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยตัวแปรมีความสัมพันธ์

ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ถ้านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวดเส้น 1 จะสูงตาม

ตารางที่ 4: การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวดเส้น 2

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	sig
CONSTANT	101.364	29.348		3.454	.001
เพศ	0.000	2.665	.003	.034	.973
แผนก ม.ปลาย	.797	3.679	.021	.217	.829
อายุ	-1.922	1.122	-.165	-1.713	.090
เกรดก่อนเข้าศึกษา	1.809	2.940	.064	.615	.540
M_PLAN	-3.936	3.975	-.096	-.990	.324
M_BEHAV	-4.758	9.314	-.117	-.511	.611
M_ATTITUDE	4.466	3.484	.152	1.282	.203
M_TEACH	-3.668	2.932	-.128	-1.251	.214
M_TECH	1.765	3.811	.070	.463	.644
M_COMM	8.511	5.411	.282	1.573	.119
R	.364				
R ²	.120				
ADJUSTED R ²	.032				
F	1.358				

จากผลการวิจัยเมื่อสิ้นภาคการศึกษาพบว่า ไม่มีองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวดเส้น 2

ตารางที่ 5: การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบสองมิติ

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	sig
CONSTANT	78.090	24.948		3.126	.002
เพศ	-4.445	2.259	-.192	-1.968	.052
แผนก ม.ปลาย	2.533	3.005	.077	.843	.401
อายุ	-1.536	.961	-.144	-1.597	.113
เกรดก่อนเข้าศึกษา	5.675	2.429	.228	2.336	.021*
M_PLAN	-5.433	3.330	-.149	-1.632	.106
M_BEHAV	1.673	7.904	.045	.212	.833
M_ATTITUDE	1.433	2.917	.052	.491	.624
M_TEACH	2.381	2.587	.088	.920	.360
M_TECH	.361	3.339	.015	.108	.914
M_COMM	4.463	4.486	.162	.995	.322

R	.467
R ²	.218
ADJUSTED R ²	.139
F	2.783

จากผลการวิจัยพบว่า เกรดก่อนเข้าศึกษาเป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการ ออกแบบสองมิติ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดย

ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ถ้านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบสองมิติ จะสูงตาม

ตารางที่ 6: การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบสามมิติ

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	sig
CONSTANT	85.904	20.520		4.186	.000
เพศ	-3.349	1.828	-.187	-1.832	.070
แผนก ม.ปลาย	.640	2.414	.025	.265	.792
อายุ	-1.238	.797	-.147	-1.553	.124
เกรดก่อนเข้าศึกษา	3.283	1.949	.171	1.685	.095
M_PLAN	-5.055	2.735	-.174	-1.848	.068
M_BEHAV	-1.957	6.472	-.066	-.302	.763
M_ATTITUDE	3.130	2.436	.146	1.285	.202
M_TEACH	-.264	2.098	-.012	-.126	.900
M_TECH	2.251	2.711	.118	.831	.408
M_COMM	4.254	3.681	.199	1.156	.251
R	.439				
R ²	.139				
ADJUSTED R ²	.107				
F	2.249				

เมื่อสิ้นภาคการศึกษาพบว่า ไม่มีองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบสามมิติ

ตารางที่ 7: การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ 1

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	sig
CONSTANT	87.878	19.472		4.513	.000
เพศ	-3.844	1.762	-.189	-2.182	.031*
แผนก ม.ปลาย	2.090	2.386	.071	.876	.383
อายุ	-1.866	.746	-.201	-2.503	.014*
เกรดก่อนเข้าศึกษา	9.513	1.933	.430	4.921	.000**
M_PLAN	-5.688	2.593	-.178	-2.194	.030*
M_BEHAV	-9.296	6.074	-.289	-1.531	.129
M_ATTITUDE	1.258	2.282	.054	.551	.583

M_TEACH	-1.649	1.922	-.073	-.858	.393
M_TECH	3.046	2.530	.153	1.204	.231
M_COMM	7.101	3.477	.299	2.043	.044*
R	.597				
R ²	.357				
ADJUSTED R ²	.295				
F	5.771				

จากผลการวิจัยพบว่า เกรดก่อนเข้าศึกษาเป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ 1 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยที่ถ้านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาสูงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ศิลป์ 1 จะสูงตาม ส่วนองค์ประกอบเพศ อายุ การวางแผนการเรียน และการสื่อสารและการถ่ายทอด เป็นตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ 1 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จากผลการวิจัยพบว่า เพศมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ 1 โดยนักศึกษาชายจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาหญิง จากผลการ

วิจัยพบว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ 1 ในทิศทางตรงข้ามเมื่อนักศึกษามีอายุสูงขึ้น จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง สำหรับการวางแผนการเรียน มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ 1 ในทิศทางตรงข้าม กล่าวคือ เมื่อนักศึกษาพึงพอใจกับการวางแผนการเรียนของตนเองสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ 1 กลับมีคะแนนลดลง ในส่วนการสื่อสารและการถ่ายทอด เมื่อนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการสื่อสารและถ่ายทอดของผู้สอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ 1 มีคะแนนสูงตาม

ตารางที่ 8: การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ 2

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	sig
CONSTANT	113.707	35.487		3.204	.002
เพศ	-7.170	2.830	-.276	-2.534	.014*
แผนก ม.ปลาย	-2.983	3.584	-.087	-.832	.408
อายุ	-3.583	1.446	-.261	-2.479	.016*
เกรดก่อนเข้าศึกษา	4.327	3.147	.156	1.375	.174
M_PLAN	-6.807	4.677	-.157	-1.456	.150
M_BEHAV	-2.752	10.005	-.066	-.275	.784
M_ATTU	3.471	3.779	.116	.918	.362
M_TEACH	.550	3.427	.018	.161	.873
M_TECH	10.010	5.073	.328	1.973	.053
M_COMM	-3.341	5.907	-.113	-.566	.574
R	.570				
R ²	.324				
ADJUSTED R ²	.222				
F	3.169				

จากผลการวิจัย พบว่า เพศ และ อายุ เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยนักศึกษาชายจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ 2 สูงกว่า

นักศึกษาหญิง และจากผลการวิจัยพบว่าเมื่ออายุของนักศึกษามากขึ้น จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ 2 ลดลง

ตารางที่ 9: การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาค่าองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทฤษฎีสี

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	sig
CONSTANT	55.806	19.614		2.845	.005
เพศ	-3.809	1.778	-.206	-2.142	.035*
แผนก ม.ปลาย	2.948	2.447	.108	1.205	.231
อายุ	-.770	.751	-.091	-1.025	.308
เกรดก่อนเข้าศึกษา	4.551	1.930	.229	2.358	.020*
M_PLAN	-.424	2.590	-.015	-.164	.870
M_BEHAV	5.371	6.012	.186	.893	.374
M_ATTITUDE	1.207	2.252	.058	.536	.593
M_TEACH	.790	1.926	.039	.410	.682
M_TECH	.235	2.508	.013	.094	.926
M_COMM	.995	3.482	.046	.286	.776
R	.462				
R ²	.213				
ADJUSTED R ²	.137				
F	2.791				

จากผลการวิจัยพบว่า เพศและเกรดก่อนเข้าศึกษา เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทฤษฎีสี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายความว่า นักศึกษาชายจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทฤษฎีสี สูง

กว่านักศึกษานักศึกษาหญิง และองค์ประกอบเกรดก่อนเข้าศึกษามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทฤษฎีสีในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า นักศึกษาที่มีเกรดก่อนเข้าศึกษาสูง จะมีผลคะแนนวิชาทฤษฎีสีสูงตาม

ตารางที่ 10: การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาค่าองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์ เพื่อศิลปะและการออกแบบ

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	sig
CONSTANT	94.216	28.275		3.332	.001
เพศ	-1.584	2.546	-.061	-.622	.535
แผนก ม.ปลาย	1.849	3.449	.050	.536	.593
อายุ	-.882	1.081	-.075	-.816	.416
เกรดก่อนเข้าศึกษา	3.443	2.797	.122	1.231	.221
M_PLAN	-10.153	3.802	-.248	-2.670	.009*
M_BEHAV	-3.940	8.713	-.097	-.452	.652

M_ATT1	5.825	3.271	.198	1.781	.078
M_TEACH	4.998	2.828	.173	1.767	.080
M_TECH	-5.285	3.658	-.209	-1.445	.152
M_COMM	3.635	5.067	.121	.717	.475
R	.415				
R ²	.172				
ADJUSTED R ²	.091				
F	2.120				

จากผลการวิจัยพบว่า การวางแผนการเรียน มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อศิลปะและการออกแบบ ในทิศทางตรงข้ามกล่าวคือเมื่อนักศึกษาพึงพอใจกับการวางแผนการเรียนของตนเองแล้วผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อศิลปะและการออกแบบ กลับมีคะแนนลดลง

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า นักศึกษาที่มีเกรดก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยดี เมื่อเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษา จะสามารถปรับตัวและเรียนรู้ได้ผลการเรียนที่ดี จะเห็นได้จากผลการวิจัยในวิชาวาดเส้น 1 วิชาการออกแบบสองมิติ วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 2 วิชาทฤษฎีสี รวมทั้งสิ้น 5

2. อายุเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาศิลปะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะเห็นได้จากผลการวิจัยในวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 2 โดยพบว่าเมื่ออายุของนักศึกษามากขึ้นจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจะลดลง

3. เพศเป็นตัวแปรเพศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 ประวัติศาสตร์ศิลปะ 2 และวิชาทฤษฎีสี โดยพบว่าว่า นักศึกษาชายจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาหญิง

4. จากผลการวิจัยองค์ประกอบวางแผนการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 และวิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อศิลปะและการออกแบบ จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่พึงพอใจกับการวางแผนการเรียนของตนเองแล้ว จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า 2 วิชานี้เป็นวิชาที่อาศัยความเข้าใจ การท่องจำ ความเข้าใจอย่างมีการจัดลำดับการเรียนรู้ เมื่อนักศึกษาพอใจกับความรู้ที่มี ไม่ได้มีข้อสงสัย ไม่ได้ฝึกฝนหรือปฏิบัติอยู่อย่างสม่ำเสมออาจทำให้ผลการสอบมีคะแนนลดลง

5. ในเรื่องการสื่อสารและถ่ายทอดวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 พบว่า มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่าเมื่อนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการสื่อสารและถ่ายทอดของผู้สอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 1 มีคะแนนสูงขึ้นแตกต่างกับวิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อศิลปะและการออกแบบ พบว่า การวางแผนการเรียน มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผกผันกับพึงพอใจในการวางแผนการเรียน กล่าวคือ เมื่อนักศึกษาพึงพอใจกับการวางแผนการเรียนของตนเองแล้ว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อศิลปะและการออกแบบ กลับมีคะแนนลดลง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในวิธีการเรียนวิชาทางด้านศิลปะ นอกจากวางแผนการเรียนแล้วอาจจะต้องมีความละเอียดรอบคอบพร้อมกับความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการพร้อมกับการเรียนรู้ การสร้างผลงานต้องใช้ทั้งฝีมือและความรู้ควบคู่กันไป มากกว่าวิธีการวางแผนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อจำกัดในงานวิจัย

1. การทำงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาในการสร้างแบบสอบถามจนถึงช่วงเทอมที่ 2 และเก็บข้อมูลในเทอมสองปีการศึกษา 2545 จึงสามารถเก็บข้อมูลได้เพียงครั้งเดียว

2. ช่วงเทอมสอง จะมีนักศึกษาบางส่วนที่หายไปเนื่องจากผลการเรียนที่ต่ำในเทอมแรก หรือตัดสินใจที่จะไปสอบเรียนต่อใหม่ ทำให้จำนวนนักศึกษามีเพียง 128 คน

3. ทักษะคตินักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามภายหลังจากชั่วโมงที่มีการเรียนการสอนเสร็จสิ้นลง บางส่วนไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม แต่ก็มีนักศึกษบางห้องที่ให้ความสนใจตอบคำถามอย่างขะมักเขม้น ทำให้ผู้เก็บข้อมูลและผู้วิจัยมีกำลังใจในการเก็บข้อมูล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร คณะศิลปกรรมศาสตร์ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลงานกับคณบดีในเชิงปรับปรุงคุณภาพการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยเสนอแนะว่านอกจากการสอบภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ควรให้มีการสัมภาษณ์นักศึกษาก่อนที่จะรับเข้าศึกษา เพื่อดูในเรื่องอายุ กลุ่มที่มีอายุ 18 ปี หรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ยที่จบชั้นมัธยมปลายดังผลการวิจัย และเกรดก่อนเข้าศึกษา จากการวิจัยพบว่า เป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาพื้นฐาน และเพศ นักศึกษาที่เป็นหญิงควรให้ผู้สอนมีวิธีการสอนที่กระตุ้นให้นักศึกษาหญิงได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเพิ่มขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ทำงานวิจัย ในการศึกษาองค์ประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐานของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ควรเพิ่มการศึกษาด้านผู้สอน สถานที่จัดการเรียนการสอน หรือแม้แต่วิธีการสอบในรายวิชาศิลปะ ก็ น่าสนใจศึกษา เพื่อนำผลงานการวิจัยมาปรับปรุงการเรียนการสอน เนื่องจากการเรียนการสอนในวิชาพื้นฐานเป็นรากฐานที่สำคัญในอนาคตของการเรียนศิลปะและมีผลต่อไปได้จนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

บรรณานุกรม

กิจจา เวสประทุม. (2540). **สภาพปัญหาและความต้องการด้านการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ของวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามการรับรู้ของผู้บริหาร ครู และนักศึกษาผู้ใหญ่กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาออกโรงเรียน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2541). **ข้าฯ คือบัณฑิต: หลอมแนวคิดคนรุ่นใหม่สู่สถานะปัญญาชนแห่งยุค.** กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.

จรัส สุวรรณเวลา และคณะ. (2540). **บนเส้นทางอุดมศึกษา.** (1,000 เล่ม). (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิตนา แจมมณี. (2545). **หลักการสอน.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2545). **จิตวิทยาการเรียนการสอน.** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เมทริปัส

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (2546). **ระเบียบการหลักสูตรปริญญาตรี 2002-2003.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

รหัน แดงจวน. (2537). **ปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาหลังมัธยมศึกษา: กรณีศึกษาโครงการครูทายาท. วารสารการวิจัยทางการศึกษา.** 24 (กรกฎาคม-กันยายน 2537): 80-97.

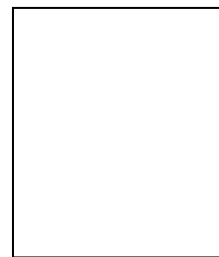
วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). **กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน : ภาคปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.

วิโรจน์ ธีรคุณ. (2543). **เรียนมหาวิทยาลัยอย่างไรให้สำเร็จและมีความสุข.** (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัท อู่พิมพ์เดือนเพ็ญ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). **แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 - 2559).** (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

อารี พันธุ์มณี. (2534). **จิตวิทยาการเรียนการสอน.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ต้นอ้อ.

อุทุมพร จามรมาน. (2541). **การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับนิสิตนักศึกษาครูในสังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ. วารสารจุฬาลงกรณ์ 17 (4), 11-17.**

อาจารย์เรืองรอง จรูญพงษ์ศักดิ์ สำเร็จการศึกษา M.A. (Communication Arts), New York Institute of Technology, U.S.A. และวิทยาศาสตรบัณฑิต (สถิติ) มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ